

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně: **M. A. R.** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28.7.2014 , o výši starobního důchodu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 28.7.2014 **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- [1] Žalobkyni byl přiznán od 29.8.2003 starobní důchod ve výši 115,- Kč měsíčně.
- [2] Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí, ve které zpochybnila výši přiznaného důchodu s žádostí, aby vyměřovací základ činil

1.954,- Kč. Zpochybnila postup žalované, jestliže jí do vyměřovacího základu nezohlednila výděly, které prokazovala průkazem pojištěnce jen z toho důvodu, že výděly jsou nečitelné. K žalobě připojila fotokopii části pracovní knížky, která je zcela čitelná.

[3] Žalovaná k žalobě dne 6.2.2015 uvedla, že žalobkyně v námitkách předložila průkaz pojištěnce, ze kterého jsou zřejmé výděly v období 1972 – 1974 a žalovaná na základě námitek podaných do rozhodnutí ze dne 31.3.2014 vydala rozhodnutí dne 28.7.2014, kterým své rozhodnutí z 31.3.2014 z části změnila doplněním o výrok, že dle § 55 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění (dále jen zdp) nárok na doplatek důchodu za dobu před 15.1.2008 zanikl a ve zbytku své rozhodnutí potvrdila. Žalovaná v předchozím správním řízení nevyhověla požadavku žalobkyně, neboť měla k dispozici pouze kopie průkazu, kde bylo uvedeno, že žalobkyně pracovala v Jihočeských papírnách od 7.8.1972 do 20.8.1974, výděly na těchto dokladech však s poukazem na jejich nečitelnost žalovaná nezhodnotila. Zhodnotila tak pouze českou dobu pojištění od 7.8.1972 do 31.12.1973 a od 1.1.1974 do 20.8.1974 bez výdělku. Po obdržení žaloby žalovaná provedla další šetření ke zjištění rozhodných skutečností a dne 19.1.2015 obdržela od polského nositele pojištění originál pracovního průkazu, na jehož straně 83 je uveden od zaměstnavatele Jihočeské papírny průměrný měsíční vyměřovací základ ve výši 1.954,04 Kč a za období VIII/1972 do VIII/1974 vyměřovací základ ve výši 48.851,- Kč. Vzhledem k předloženému originálu průkazu žalovaná považuje za prokázané, že žalobkyně byla zaměstnána v Jihočeských papírnách, n.p. v období od 7.8.1972 do 20.8.1974 s průměrným měsíčním vyměřovacím základem 1.954,04 Kč a vyměřovací základ za celé období činí 48.851,- Kč. Po ukončení soudního řízení žalovaná tak dodatečně přistoupí k zohlednění prokázaných skutečností.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná své rozhodnutí ze dne 31.3.2014 z části změnila tak, že doplnila výrok: „Podle § 55 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, účastníci řízení nárok na doplatek důchodu za dobu před 15.1.2008 zanikl“. Ve zbytku rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění uvedla, že pro výši důchodu byla započtena doba pojištění v českém důchodovém pojištění 774 dní, v polském 12 849 dní, celkem získala 13 593 dní. Základní výměra důchodu činí 1.330,- Kč měsíčně. Vzhledem k tomu, že účastnice řízení získala do dne vzniku nároku 37 celých roků pojištění, činí podle § 34 odst. 1 zdp výše procentní výměry 55,5 % výpočtového základu měsíčně. Procentní výměra důchodu vypočtená podle zák.č. 100/1988 Sb. činí 763,- Kč měsíčně. K námitkám, týkajících se výdělku za období 1972 – 1974, které získala na území České republiky, žalovaná uvedla, že na průkazu pojištěnce je uvedeno, že pracovala jako dělnice v Jihočeských papírnách od 7.8.1972 do 20.8.1974. Výděly na tomto průkazu nejsou dostatečné a navíc nejsou čitelné. Žalovaná provedla šetření a zjistila, že Jihočeské papírny neevidují žádné mzdové podklady účastnice řízení. V osobním listu důchodového pojištění ze dne 28.2.2014 je tedy uvedena pouze česká doba pojištění od 7.8.1972 do 20.8.1974 bez výdělku.

[5] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že k žádosti o starobní důchod žalovaná rozhodla dne 31.3.2014 tak, že žalobkyni přiznala od 29.8.2003 starobní důchod podle § 29 písm. a) zdp a podle článku 14 Úmluvy mezi Československou republikou a Polskou republikou o sociálním pojištění č. 261/1948 Sb. ve výši 115,- Kč měsíčně. V osobním listě z 28.2.2014 žalovaná žalobkyni do 29.8.2003 vykázala celkem 13 593

dnů, tj. 37 roků a 88 dnů, z toho 744 dnů vykazala v českém pojištění a 12 849 dnů v polském pojištění. Česká doba pojištění je vykazána v období od 7.8.1972 do 31.12.1973 – 512 dnů a od 1.1.1974 do 20.8.1974 – 232 dnů pojištění. V uvedeném osobním listu důchodového pojištění není vykazána výše vyměřovacího základu za období českého pojištění. Dále založena fotokopie části pracovní knížky, která je výrazně nečitelná, odpověď JIP – papírny, Větrní ze dne 13.9.2013, že firma neeviduje žádné mzdové podklady. Dále založen překlad dopisu žalobkyně ze dne 12.5.2014 označený jak odvolání proti rozhodnutí ze dne 31.3.2014 o obsahu, že předložila průkaz pojištěnce, kde jsou záznamy ohledně její práce v podniku a výdělky. Součástí dávkového spisu je originál pracovní knížky, ve které na str. 82 – 83 uvedeno datum jako počátek 7.8.1972 a konec práce 20.8.1974, popis práce uveden dělnice, výdělek brutto od VIII/1972 do VIII/1974 – 48.851,- Kč, průměr 1.954,04 Kč, což je stvrzeno razítkem Jihočeské papírny, n.p., mzdová účtárna, závod Rudého práva, Větrní a podpis.

[6] Žalobkyně je polská státní příslušnice s bydlištěm na území Polska, která pracovala na území ČR (dříve ČSSR) v počtu 744 dnů a na území Polska v počtu 12 849 dní, celkem 13 593, což je 37 roků a 88 dnů a vychovala čtyři děti, nar. X, X, X dne X.

[7] Žalobkyni vzhledem k rozsahu doby pojištění 37 roků a počtu vychovaných dětí vznikl nárok na starobní důchod dle českých právních předpisů (§ 29 zákona č. 155/1995 Sb.) dosažením 56 let věku, tj. ke dni 29.8.2003. V předmětné věci k datu vzniku nároku na starobní důchod byla Česká republika v oblasti sociálního zabezpečení vázána dvoustrannou mezinárodní smlouvou, Úmluvou o sociálním zabezpečení mezi Československou republikou a Polskou republikou č. 261/1948, ve znění vyhl. č. 73/1957 Sb. Podle čl. 1 odst. 1 této Úmluvy je oběma státy zachována zásada stejného nakládání s příslušníky druhého státu jako s vlastními státními příslušníky, pokud jde o právo na sociální pojištění.

[8] Žalovaná napadeným rozhodnutím nezpochybnila nárok na starobní důchod žalobkyně ke dni 29.8.2003 za dobu pojištění získanou na území České republiky v rozsahu 744 dní v období od 7.8.1972 do 20.8.1974, kdy žalobkyně pracovala v Jihočeských papírnách, avšak žalovaná nezohlednila výdělek, kterého žalobkyně v uvedeném období dosáhla, a to z důvodu, že žalovaná s ohledem na nečitelnost dokladů, které jí byly předloženy a nezachování dokladů u jmenovaného bývalého zaměstnavatele, je vyhodnotila jako neprokázané. Žalovaná sama však v průběhu již probíhajícího soudního řízení, po podání žaloby, získala od polského nositele pojištění originál pracovní knížky, ve které je zcela jednoznačně prokazatelná výše příjmů na které se žalobkyně odvolávala.

[9] Soud s ohledem na uvedené v odstavci [8] tohoto rozsudku zrušil napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení, neboť nezpochybnitelným způsobem byla prokázána výše výdělku za období od 7.8.1972 do 20.8.1974, což žalovaná s odkazem na nečitelnost prokazovaných výdělků v napadeném rozhodnutí zpochybnila. Dle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud vyslovil, že věc se vrací žalované k dalšímu řízení a žalovanou zavázal znovu ve věci rozhodnout, přičemž pro výpočet starobního

důchodu a srovnávacích výpočtů bude vycházet ze skutečnosti, že žalobkyně v období od 7.8.1972 do 20.8.1974 získala výdělek ve výši 48.851,- Kč, průměr 1.954,04 Kč.

[10] Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., neboť žalobkyně ač úspěšná, neúčtovala žádné náklady řízení a dle obsahu spisu jí žádné nevznikly, proto jí soud žádné náklady nepřiznal.

[12] Výrok III. tohoto rozsudku o nákladech státu je odůvodněn ust. § 36 odst. 2 s.ř.s., podle kterého náklady spojené s přibráním tlumočníka platí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 23.9.2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně